Instanţa de fond: Judecătoria Chişinău (sediul Râșcani) (jud. Bagrin Lucia)
Dosarul nr. 3r-770/24 (2-24054797-02-3r-12072024)

Republica Moldova
Curtea de Apel Chişinău
D E C I Z I E

15 august 2024 mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii *****chevici Grigore şi Bostan Angela

A judecat în ordinea art. 243 alin. (2) al Codului Administrativ al RM, fără ședință de judecată, recursul declarat de S.R.L. „*****” și S.R.L. „**********”, reprezentate de avocatul Barbaroș Mihail împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani) din 20 iunie 2024, adoptată la cererea părții reclamante privind suspendarea executării actului administrativ contestat, formulată în cadrul acțiunii în contencios administrativ a reclamanților S.R.L. „*****” și S.R.L. „**********” împotriva Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor, Ministerul Apărării, Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu, persoană terță S.R.L. „*****” privind anularea deciziei Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr.03D-293-24 din 14 mai 2024.

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar,

c o n s t a t ă :

<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.</u>

La 21 mai 2024, S.R.L. „*****” și S.R.L. „**********” au depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor, Ministerul Apărării, Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu, persoană terță S.R.L. „*****”, prin care au solicitat anularea deciziei Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. 03D-293-24 din 14 mai 2024 privind soluționarea contestației formulate de către S.R.L. „*****”, înregistrată la Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor cu nr.

02/267/24 la data de 04 aprilie 2024, pe marginea procedurii de achiziție publică nr. MD-*****.

Totodată, prin acțiunea depusă reclamanții S.R.L. „*****” și S.R.L. „**********” au formulat și cererea privind suspendarea executării deciziei Agenţiei pentru Soluţionarea Contestaţiilor nr. 03D-293-24 din 14 mai 2024, până la examinarea în fond a prezentei cereri.

<u>Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.</u>

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 20 iunie 2024, s-a respins ca neîntemeiată cererea reclamanților S.R.L. „**” și S.R.L. „**********” de suspendare a executării actului administrative contestat-deciziei Agenţiei pentru Soluţionarea Contestaţiilor nr. 03D-293-24 din 14 mai 2024.***

<u>Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.</u>

Invocînd dezacordul cu încheierea instanţei de fond, la 01 iulie 2024, S.R.L. „*****” și S.R.L. „**********”, prin intermediul avocatului Barbaroș Mihail, au înaintat recurs asupra acesteia, apreciind ca fiind neîntemeiat actul judecătoresc contestat.

În susținerea recursului, invocă recurenții că consideră aprecierea instanței de judecată ca fiind neîntemeiată cu referire la necesitatea confirmării incontestabile a existenței temeiurilor de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, în special cu privire la primul temei de suspendare, trebuie să fie indicate și probate concret, fiind cert instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă.

În acord cu art. 36 alin. (2) din Codul administrativ, instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului. Chestiunile ridicate în prezent cu privire la proporționalitate și Securitate juridică trebuie abordate în această cheie reiterându-se că anumite aspect ce țin de activitatea administrative privind domenii specific de activitate pot fi reglementate prin norme legislative special derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravene principiilor prezentului cod.

În opinia recurentului, din spiritul art. 2 alin. (2) din Codul administrativ și în lumina caracterului uniform al jurisprudenței Curții Supreme de Justiție pe marginea reglementării legislative abordate, rezultă că numai anumite aspecte pot fi reglementate prin derogare de la Codul administrativ, dacă se întrunesc cumulativ patru condiții: a) domenii specifice de activitate; b) norme legislative speciale derogatorii; c) reglementarea derogatorie să fie absolut necesară; d) reglementarea să nu contravină esenței Codului administrativ.

Recurentul subliniază și faptul, că orice aplicare eronată a prevederilor art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, este de natură să genereze un blocaj instituțional

și o regresie serioasă în materia mijloacelor de protecție legală a drepturilor vătămate prin activitatea administrativă a autorității publice.

Solicită partea recurentă admiterea recursului, anularea încheierii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea cu privire la suspendarea executării actului administrativ contestat să fie admisă în modul în care a fost formulată.

Argumentele intimaților vis-a-vis de pretinsele încălcări.

Partea intimată - Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor, prin referința depusă a solicitat respingerea recursului declarat de S.R.L. „*****” și S.R.L. „**********”, cu menținerea încheierii instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.

Totodată și Ministerul Apărării al RM, prin referința depusă a solicitat respingerea recursului declarat de S.R.L. „*****” și S.R.L. „**********”, cu menținerea încheierii instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.

Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului.

În conformitate cu reglementările art. 241 alin. (1), (3) din Codul administrativ, încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit prevederilor art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Articolul 236 din Codul administrativ, prevede expres că instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Apelul se declară inadmisibil în special cînd:

a) hotărîrea în fond nu poate fi contestată cu apel;

b) apelul este depus în mod repetat;

c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin. (1);

e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2);

f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin. (1) şi (2) şi art.234 alin. (1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

Completul judiciar atestă încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani) din 20 iunie 2024 a fost comunicată reprezentantului recurentei la 01 iulie 2024, cererea de recurs fiind depusă la aceiași dată.

În circumstanțele descrise supra, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de S.R.L. „*****” și S.R.L. „**********” a fost depus în interiorul termenului legal. Recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurenții î-și întemeiază pretențiile.

Totodată se atestă că, odată cu recursul înregistrat, recurenții au prezentat și dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, fapt ce se confirmă prin Confirmarea de achitare a notei de plată seria/nr: A00846159615788 din 30 iunie 2024, anexată la materialele cauzei (f.d. 128).

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

<u>Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:</u>

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, din următoarele motive.

Conform art. 192 alin. (1) Cod administrativ*, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători.*

Potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ*, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.*

Potrivit art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, *examinînd recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.*

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2) Cod administrativ, *instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă*

de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.

Conform art. 243 alin. (3) Cod administrativ, *decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.*

Materialele cauzei atestă că, la 21 mai 2024, S.R.L. „*****” și S.R.L. „**********” au depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor Ministerul Apărării, Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu, persoană terță S.R.L. „*****”, prin care au solicitat anularea deciziei Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. 03D-293-24 din 14 mai 2024 privind soluționarea contestației formulate de către S.R.L. „*****”, înregistrată la Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor cu nr. 02/267/24 la data de 04 aprilie 2024, pe marginea procedurii de achiziție publică nr. MD-*****.

Totodată, prin acțiunea depusă reclamanții S.R.L. „*****” și S.R.L. „**********” au formulat și solicitarea privind suspendarea executării deciziei Agenţiei pentru Soluţionarea Contestaţiilor nr. 03D-293-24 din 14 mai 2024, până la examinarea în fond a prezentei cereri.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani) din 20 iunie 2024, s-a respins ca neîntemeiată cererea reclamanților S.R.L. „*****” și S.R.L. „**********” de suspendare a executării deciziei Agenţiei pentru Soluţionarea Contestaţiilor nr. 03D-293-24 din 14 mai 2024.

Completul judiciar apreciază ca fiind întemeiată soluția instanței de fond or, potrivit art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Potrivit art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, *(1) Suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. (2) Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). (3) Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. (4) Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.*

Respectiv, prin reglementările art. 214 Cod administrativ legiuitorul a stabilit ca un mijloc pentru asigurarea protecției juridice provizorii cât și respectării principiului legalității, care guvernează întreaga activitate a autorităților publice - **suspendarea executării actului administrativ individual contestat.**

Astfel, suspendarea reprezintă operaţiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie în materie administrativă, se solicită autorității jurisdicționale competente ca atunci când executarea unei decizii administrative este de natură să provoace daune grave, dificil de reparat, persoanelor cointeresate de această decizie să ia măsuri de protecție provizorie corespunzătoare, în limitele competenței sale și fără ca, astfel să influențeze în vre-un fel soluția asupra fondului, cu atît mai mult atunci cînd există un argument juridic aparent valabil în raport cu elementele de legalitate a actului administrativ contestat.

În același timp, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care ar menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, ***în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.***

Potrivit art.172 alin. (2) Cod Administrativ, *motivele suspendării sînt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Astfel, prin art. 172 alin. (2) Cod Administrativ, legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi **suspendat doar** în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate și invocate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, **trebuie să fie indicate și probate în concret**, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege rezultând aşadar obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu doar că se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Raportând cadrul legal la circumstanțele faptice ale cauzei, instanța de recurs reține că, prin decizia Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nr. 03D-293-24 din 14 mai 2024:

1. S-a admis contestația nr. 02/267/24 din 04.04.2024, depusă de către S.R.L. „*****” pe marginea rezultatelor procedurii de achiziție publică nr. MD-*****, privind achiziția „Lucrări de construcție a două obiecte de infrastructură militară (*****, contract multianual 2024-2025”, inițiată de către Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării;
2. S-a anulat Decizia grupului de lucru nr. 26 din 29.03.2024 de atribuire a contractului, aprobată în rezultatul desfășurării procedurii de achiziție publică nr. MD-*****, în partea ce ține de evaluarea ofertei „S.R.L. „*****”, inclusiv actele subsecvente acesteia;
3. S-a obligat Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării, ca măsură de remediere, în termen de pînă la 15 zile de la primirea prezentei decizii, să reevalueze oferta S.R.L. „*****” depusă în cadrul procedurii de achiziție publică nr. MD-*****, cu luarea în considerare a constatărilor din partea motivată a prezentei decizii și finalizarea procedurii de atribuire în conformitate cu legislația din domeniul achizițiilor publice;
4. S-obligat Agenția Asigurare Resurse și Administrare Patrimoniu a Ministerului Apărării, în termen de pînă la 3 zile din data adoptării deciziei de reevaluare, să raporteze Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor cu privire la realizarea remediilor impuse prin prezenta decizie, cu prezentarea documentelor confirmative în acest sens.

Astfel, S.R.L. „*****” și S.R.L. „**********” în cererea de recurs invocă că, asupra actului administrativ contestat planează suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea acestuia, precum și există pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

Sub aspectul pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, instanța de recurs menționează că, prin pericol iminent se prezumă situații și împrejurări care sunt de natură să producă, prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, în raport cu destinatarul, prejudicii

ireparabile, circumstanță ce nu se circumscrie în cazul din speță. Paguba iminentă, presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului.

Prin urmare, analizând materialele cauzei în coraport cu argumentele recurenților invocate în vederea susținerii solicitării sale privind dispunerea suspendării executării actului administrativ contestat, Completul judiciar specializat concluzionează asupra faptului că instanţa de fond corect a respins cererea cu privire la suspendarea executării deciziei Agenţiei pentru Soluţionarea Contestaţiilor nr. 03D-293-24 din 14 mai 2024 privind soluționarea contestației formulată de S.R.L. „*****”, Or, partea recurentă, la depunerea cererii privind suspendarea actelor administrative contestate nu a identificat și justificat suficient de clar și efectiv acele circumstanţe care ar impune necesitatea instituirii garanției de asigurare a legalității prin suspendarea actului administrativ menționat.

Completul judiciar reține că, este de necontestat faptul că actul administrativ se bucură de prezumţia de legalitate, de prezumția de veridicitate şi prezumţia de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuşi titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Totodată, suspendarea executării actului administrativ contestat este o măsură cu caracter excepţional, prevăzută de lege, care poate fi admisă numai dacă sunt întrunite, una dintre condiţiile prevăzute de lege: prezenţa suspiciunilor rezonabile în privinţa legalităţii actului administrativ contestat şi existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

Este de menţionat faptul că, sarcina probaţiunii întru aplicarea suspendării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia.

De asemenea, din acreditarea ideilor mai sus expuse se desprinde şi o altă concluzie, respectiv acea că prezumția de legalitate de care beneficiază actul administrativ este o prezumţie simplă (*iuris tantum*), în timp ce prezumţia de adevăr legal (*res iudicata pro veritate habetur*), ce caracterizează actul jurisdicţional, este o prezumţie absolută irefragabilă (*iuris et de iure*), de unde se deduce faptul că, uneori, actul administrativ are valoare juridică sau forţă normativă inferioară hotărârii judecătoreşti.

Nu în ultimul rînd Completul judiciar ține să menționeze că, la această etapă procesuală nu pot fi subsumate condiţiei cazului bine justificat aprecierile recurentei referitoare la ilegalitatea unui act administrativ a cărui suspendare se cere. Astfel, la această etapă motivele de ilegalitate a actului invocate în susţinerea

cererii de suspendare, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiţiei referitoare la existenţa unui caz bine justificat.

Or, din analiza sumară a motivelor de nelegalitate invocate cu privire la actul a cărui suspendare s-a solicitat în cauză nu oferă indicii suficiente de răsturnare a prezumţiei de legalitate de care se bucură respectivele acte, în cazul particular supus evaluării.

Instanța de recurs reiterează că, pentru conturarea cazului temeinic justificat, care să impună suspendarea unui act administrativ, instanţa nu trebuie să procedeze la analizarea criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază însăşi cererea de anulare a actului administrativ, ci trebuie să-şi limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt şi/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumţiei de legalitate de care se bucură un act administrativ.

Completul judiciar reţine că nu este suficient ca reclamanții să afirme existenţa unor motive de nelegalitate, ci trebuie să ofere unele elemente probatorii, evidente, care fără o cercetare aprofundată să permită formarea unui dubiu asupra legalităţii actului. Aceste indicii de nelegalitate este necesar să fie evidente, pentru a putea fi identificate cu uşurinţă la nivelul aparenţelor, fără însă a atinge circumstanțele fondului cauzei.

Însă, argumentele recurenților, expuse în recurs, nu se referă la aparenţa de nelegalitate a actului administrativ contestat, ci privesc însuşi fondul aspectului litigios, ultimii formulând în recursul declarat argumente întru susținerea cerinței de casare a încheierii emise de instanța de fond care vizează efectiv fondul cauzei, și mai puțin făcând referire la argumentele cu privire la cvintesența recursului declarat ce vizează cerința de suspendare a actului administrative contestat, or, acestea din urmă nu pot fi subsumate condiţiei cazului bine justificat.

În condițiile descrise, Completul judiciar subscrie concluziei instanței de fond precum că cererea reclamanților cu privire la suspendarea executării deciziei Agenţiei pentru Soluţionarea Contestaţiilor nr. 03D-293-24 din 15 mai 2024, nu întrunește nici una din condițiile prevăzute la art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către S.R.L. „*****” și S.R.L. „**********” au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat de S.R.L. „*****” și S.R.L. „**********”, reprezentate de avocatul Barbaroș Mihail este neîntemeiat - motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani) din 20 iunie 2024.

În conformitate cu prevederile art.243 alin. (1) lit. b), alin. (3) Cod Administrativ, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Chişinău

d e c i d e:

Recursul declarat de S.R.L. „*****” și S.R.L. „**********”, reprezentate de avocatul Barbaroș Mihail - **se respinge.**

Se menţine încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani) din 20 iunie 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii *****chevici

Grigore

Bostan Angela